

близки контакти с шиитите, особено пък с интимен характер, целящ създаването на смесен брак и семейство.

Към това следва да се прибави и обстоятелството, че нашите шиити (алиани, къзълбаши и други) по принцип отричат да са "етнически турци". Сред тях се ширят различни версии за техния етнически произход и принадлежност: едни се смятат за потомци на разселени по нашите земи перси (иранци); други пледират да се потомци на древни тюркски (но не и турски) племена и по-специално, че са единствените законни представители в наше време на аспаруховите прабългари; други се квалифицират като своеобразна етнорелигиозна общност, получена от смесени бракове между представителите на разпадналите се еничарски корпуси и жени от различни етнически групи в нашата страна; някои пък направо заявяват, че те сами по себе си са самостоятелна етнорелигиозна общност, която не бива да се "пришива" към която и да е друга религия и към който и да е друг етнос; и т. н.

Именно тази особена - верска и "етническа" нагласа обяснява защо по начало шиитите странят от другите мюсюлмани в страната. И то без оглед дали те по етнически произход и принадлежност са българи, татари, цигани и т. н., в резултат на което те като цяло не допускат смесени бракове, в това число и такива с цигани (и мюсюлмани, и християни).

По-различно е положението за смесените бракове и семейства на циганите у нас, когато се визират **българо-мохамеданите** (известни и като "помаци", "родопски мюсюлмани" и други такива). Българите мохамедани по начало са последователи на сунитския ислям, без обаче да осъзнават това и да имат що-годе представа за съществените различия между сунизма, и шиизма в исляма. Те допускат смесени бракове и семейства с едни или други цигани, но само като изключение, като нарушение на правилото, на традицията. Както пише Ан. Примовски, родопските цигани (агупти) "С местното българо-мохамеданско население живеят добре и си помагат. В семейно-правните отношения са запазили своята расова чистота. Ковачите от Мадан, пък и от другите родопски селища, се сродяват предимно помежду си. Момъкът или момата, ако не може да си намери подходящ другар от своя мадански колектив, прибегват до малките племенни гру-